Girona i les dones de la Casamance

L'Ajuntament gironí participa en un projecte del Fons Català de Cooperació al Senegal

Dues dones treballant la terra al Senegal.

Realitat. La majoria de les famílies de la Casamance viuen de l'agricultura de subsistència; entre un 70 i un 80% de les tasques agrícoles són dutes a terme per les dones que abandonen precoçment els estudis.

Les guerres, els grans desastres naturals o, cada cop més, els problemes derivats del canvi climàtic que colpegen l'Àfrica apareixen sovint a les televisions de les cases occidentals. Un dia, de sobte, obren els telenotícies perquè hi ha hagut «centenars de morts» i «milers de desplaçats». Però, al cap d'un parell de setmanes, desapareixen de la nostra vida. I allà, anònims, queden latents conflictes que, sovint definits com de «baixa intensitat», es van allargant el temps. Un d'aquests casos és de la regió de Casamance, al sud-oest del Senegal,considerat el «graner» de país i que realment és una zona rica en recursos naturals, però que, en canvi, com recorda la tècnica de Cooperació de l'Ajuntament de Girona, Gemma Solés i Coll,«segueix patint major índex de pobresa i les taxes de creixement de l'accés a electricitat o sanejament són molt més baixes que a les regions més pròsperes del país».

L'enfrontament de la regió, amb els Diola com a ètnia dominant, amb el Govern central senegalès es perllonga des de principis de la dècada dels 80 amb, sense que sigui notícia d'obertura enlloc,un balanç d'uns cinc milers de morts i 60.000 desplaçats.

Girona té obertes des de fa anys vies de col·laboració amb el Senegal -«amb projectes de cooperació d'entitats gironines impulsades especialment per residents senegalesos i senegaleses al nostre municipi», apunta Solés - però, directament des del consistori, la ciutat participa en un projecte del Fons Català de Cooperació per a l'«Articulació d'una xarxa de perímetres agrícoles a la Casamance en base a la sobirania alimentària i el ple exercici dels drets de les dones». Gemma Solés argumenta els perquès d'aquest enfocament femení del projecte recordant que, tot i ser una regió plena de recursos naturals, «la majoria de les famílies de la Casamanceviuen de l'agricultura de subsistència; entre un 70 i un 80% de les tasques agrícoles són dutes a terme per les dones que abandonen precoçment els estudis per poder contribuir a dur un plat a taula a les seves llars».

Girona col·labora amb el Fons Català de Cooperació des de l'any 1987 i, a banda d'una quota com a soci, aporta cada any 20.000 euros que es reparteixen en diferents com aquest de les dones de la Casamance. «Des la Unitat de Cooperació de l'Ajuntament, que defensem programes com Girona, ciutat de Pau i Drets Humans, a través del que treballem el concurs de fotografia solidària o diferents activitats de sensibilització sobre les

persones refugiades, creiem que és de vital importància donar suport a regions on les persones pateixen conseqüències derivades de conflictes polítics com és la Casamance, una de les regions on treballem de manera permanent», explica Gemma Solés. A El Salvador, a Nicaragua, a Jordània, a l'Equador... Des de Girona s'ha col·laborat amb el Fons Català de Cooperació en diferents països, però en el cas concret del Senegal, Solés explica que«les dones de l'ètnia Diola són les que pateixen un major índex de pobresa» i «creiem que és imprescindible donar suport a projectes que contribueixin a la millora del rendiment del seu treball, tant com a la seva qualitat de vida i de les seves famílies».

Una pobresa que, a banda del conflicte latent entre la regió i el Govern central o factors geopolítics com la decadència de la pesca a causa de l'ocupació dels caladors per vaixells europeus i xinesos, s'explica també pels efectes cada cop més evidents del canvi climàtic o ara per la situació de pandèmia a escala mundial. «Un dels efectes més ocults de la covid-19 i de la crisi econòmica en què ha derivat, és que moltes persones senegaleses migrades a Europa o als Estats Units a la recerca d'una vida més pròspera, s'han quedat sense feina de la nit al dia», detalla la tècnica de Cooperació de l'Ajuntament de Girona, destacant com la població del Senegal pateix la disminució del flux de diners i articles que els arribaven gràcies a amics i familiars. De la mateixa manera, l'alentiment de les cadenes mundials de subministrament i del comerç transfronterer han forçat que, encara més,«moltes famílies hagin quedat en mans de l'agricultura de subsistència, que és majoritàriament responsabilitat de les dones».

«L'agroecologia que impulsa aquest projecte defensa pràctiques que poden actuar com a xarxa de seguretat en termes de seguretat alimentària i que fomenta resistència general al canvi climàtic», conclou convençuda Gemma Solés sobre la necessitat de la participació de Girona en la cooperació amb les dones de la Casamance.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona/2021/04/18/girona-dones-casamance/1100460.html?utm_source=rss